مقدر بخشندگی اعلم ان الباء المصدری اذا دخل علی الاسم الذی آخره
باء یصیر بالکاف الفارسی ویحذف الهاء من الکتابة نحو بندگی والخشندگی
وبخشندگی کن فان نتیجة العطاء عظمة المعطی وان الید العلیا من الید
السفلی کما ورد انه لفظ را مقدر ای الجنة نیفشانی تو وید ای لا بنیت
وقیل فی الرجة قطعه دماغه قوفوویر من طبلهٔ عود اوده قوبا بجی
قوفو بلوزمز اولولق استراسیک بخشش ایله کدانه امکنبی جونکه بمز
یکی ازجلساء یکدیکرنه للاضافة وهو جمع جالس وجلیس نحو علماء
وفقهاء فی تدبیر نصیحت آغاز کردای شرع فیه کملوک بیشین قدمو
معناه این نعمت را ای المال بسعی اندوخته اند وبرای مصلحت یعنی
لاجل المهمات نهاده فلابد من حفظه دست ازین حرکت کوتاه کن
ای لاتسرف کما وافقها ای الحوادث درپیش است عسی ان تلاقیها
ودشمنان درپس فیه صنعة التضاد وفی بعض النسخ درکمین
تباید مضارع منفی من بایستن ای لاینبغی که بوقت حاجت الباء یصفی
فی درمانی من درماندن بمعنی العجز قطعه اگرنیچ باید الوصل کنی به
عامیان نخش بمعنی القسمة دسدهر کنخذا بی را بباء الوصل وکنخذا
فی الاصل بمعنی الرجل المتزوج والمراد ههنا کل احد برنجی ای حنطة
من الارض چرانستانی از هریک ای من العوام ومن قال شخص از
دیگران فقد غفل عن سوق الکلام اعنی قول المص برسیاه ورعیت
ریخت جوی سیم ای لم لاتاخذ من کل احد فضة مقدارا بالشعیر
که کرد بکسر الکاف الفارسی آمد ای بجمع تر ای لاجلک بهروزنجی ای
هزینة واهرق ملک زاده وقد صار ملکا روی ازین سخن درهم
کشید قد ترمعناه مرارا علله بقوله که موافق طبعش نبود وگفت
خدای عزوجل مرا مالک وفی بعض النسخ ملک بکسر اللام این مملکت
کرد اینرا ست تاخورم وببخشم بهذا ان اللام وان دلیلان للملک
نه یاسبانم که نگهدارم بیت قارون هلاک شد که جهل فاحشه کنج
داشت تفصیل قصته قارون انه کان ابن عم موسی علیه السلام
وختنه زوج اخته فلما امره الله تع لموسی عم بکتابة التوریة امن ان

یکتبه

یکتبه بالذهب فقال موسی عم الهی این اجد الذهب فعلمه الله تع علم الکیمیا
وکان قارون مثقلا ذا عیال عابدا لربه قایم اللیل صایم النهار وفضله
موسی عم من فقره فعلمه الکیمیاء لیکون عونا علی طاعة ربه ونفقة
عیاله فعمل به قارون حتی اجمعت عنده اموال کثیرة حتی کان مفاتیح
خزائنه حمل مائة بعیر وفی روایة سبعین بعیرا وقال مجاهد کان وزن
کل مفتاح وزن درهم وفی روایة نصف درهم وکان یفتح کل مفتاح
سبعین بابا فقول المص جهل فانه للتکثیر لا للحصر ولما بدا قارون
بجمیع المال ترک النوافل من العبادات ثم امرته تع لموسی عم ان یسأل
عنه زکوة امواله فحسب مقدار زکوته حسابا فوجده کثیرا فلم یؤد وکان
عنده برکبا لف غلام والف جاریة سروج کلهم من الذهب وکنایهم
کذلک فلما اتی موسی فی الزکوة قال قارون اجمع اهل المصر غدا وانا اعطیک
فلو غلبتنی بالحجة اعطی زکوة المال والا فلا وکانت امرأة فی بنی اسرائیل
ذات جمال فائقة فدعاها قارون وقال لها انی اجمع غدا بنی اسرائیل فان
شهدت علی موسی بالفسق وقلت انه زنی لی وانا حامل منه لاعطینک
مالا کثیرا فقبلت المرأة کلامه ثم جمع قارون بنی اسرائیل فی داره ودعا
موسی عم فلما حضر موسی عم قال له بنو اسرائیل یا موسی عظنا عظة
فبدأ موسی عم بالوعظ وقال فی اثناء کلامه من سرق مالا اقطع
یده ومن قطع طریقا اقطع رأسه ومن زنی بامرأة اوجعه بالحجارة
فقام قارون وقال ان فعلت ما قلت فکیف الحکم علیک قال
موسی عم ان فعلت فالحکم علی کما حکم الله تع فقال قارون انک
زنیت بهذه المرأة وانها تقذفک حامل منک واشار الیها وقامت
فاوقع الله تع الخوف فی قلبها وحول لسانها من الکذب الی الصدق
وقالت ان موسی بریء مما یقول له قارون وانه وعدنی اموالا کثیرة
وعلمنی ان افتری علی موسی عم بهذا فانی افاجئ الله ای شیء ارتکبت
بهذا لاموثم خرج من عندهم وسجد الله تع وناجی فخسف من قارون
فجاء جبریل عم وقال یا موسی ان الله یقرأک السلام ویقول جعلت
الارض فی امرک فای شیء تامرها فهی تطیعک فی اهلاک قارون فرجع